

somheden eksempelvis ikke imødekommer en rimelig anmodning om dokumentation og i andre lande er bevisbyrden hos virksomheden.

OECD anbefaler ikke en af disse bevisbyrdefordelinger som værende bedre end de andre. OECD henstiller alene til, at skattemyndighederne og virksomhederne - uanset hvor bevisbyrden er - sørger for at kunne dokumentere, at prisfastsættelsen er i overensstemmelse med armslængde princippet.

Bøder kan anvendes, men et sådant system bør være fair og ikke unødigt byrdefuldt for virksomhederne.

Dernæst diskuteres korresponderende nedsættelser, dvs. nedsættelser som følge af en transfer pricing forhøjelse i et andet land, og muligheden for at indgå gensidige aftaler. I OECD's modeloverenskomsts artikel 25 er fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler beskrevet. Artikel 25 dækker ifølge kommentarerne til modeloverenskomsten transfer pricing problemer, men problemet er at skattemyndighederne ikke er forpligtet til at nå til enighed. Der henvises her til EU-voldgiftskonventionen, der trådte i kraft 1. januar 1995. Denne konvention omhandler transfer pricing problemer og kan være en løsning for så vidt angår EU-landene.

Nedsættelser som følge af en transfer pricing-forhøjelse i et andet land er omhandlet i artikel 9, stk. 2 i OECD's modeloverenskomst. Ifølge denne bestemmelse er skattemyndighederne forpligtet til at søge at løse spørgsmål om dobbeltbeskatning som følge af sager om interne prisfastsættelser, men de er ikke forpligtet til at nå til en løsning. Retningslinierne indeholder en række anbefalinger til at imødegå problemet. Det er således bl.a. anført, at skattemyndighederne bør påbegynde forhandlinger med den udenlandske skattemyndighed på et så tidligt tidspunkt som muligt, at interne forældelsesfrister ikke bør være til hinder for, at en korresponderende regulering (nedsættelse) foretages, at virksomhederne bør gives lejlighed til at præsentere deres argumenter, og gives oplysning om sagens forløb samt at de to landes skattemyndigheder bør tilstræbe sig på at nå til et resultat hurtigere, end det normalt hidtil har været tilfældet.

Samtidige (simultane) skatterevisioner indebærer en aftale mellem to eller flere lande om at foretage en samtidig og uafhængig undersøgelse af en eller flere skatteydere skattesager med henblik på udveksling af enhver relevant oplysning. Sådanne samtidige skatterevisioner, der i væsentlig grad kan fremskynde og lette fremskaffelsen af relevante oplysninger, anbefales i OECD's retningslinier. De nordiske lande har allerede i en årrække samarbejdet om simultane skatterevisioner.

Dernæst indeholder retningslinierne et afsnit om foranstaltninger, der kan anvendes til at undgå eller begrænse antallet af sager om interne afregningspriser. For det første diskuteres anvendelsen af »safe harbour« regler. »Safe harbour« regler er et sæt af enkle regler, i henhold til hvilke interne afregningspriser automatisk bliver godkendt af den nationale skattemyndighed. Sådanne regler kan spænde fra helt at fritage en målgruppe af skatteydere for forpligtelsen til at følge landets lovgivning om interne afregningspriser, til at fastsætte f. eks. en forenklet metode eller forenkede oplysningskrav. »Safe harbour« regler anbefales ikke i retningslinierne. Det er herved blandt andet anført, at de i for høj grad afviger fra armslængde princippet, at de kan åbne mulighed for skattetænkning samt at de giver mulighed for dobbeltbeskatning, idet der ikke er nogen sikkerhed for, at det andet land godkender prisfastsættelsen.

Dernæst diskuteres »Advance Pricing Agreements« eller forhåndsprisgodkendelser. En forhåndsprisgodkendelse er en ordning, der forud for transaktioner mellem forbundne foretagender fastsætter et sæt af kriterier for fastsættelsen af interne afregningspriser for disse transaktioner for et fastsat tidsrum. En forhåndsprisgodkendelse bør ske bilateralt eller multilateralt for at sikre, at den udenlandske skattemyndighed ikke forkaster den godkendte prisfastsættelse. Umiddelbart er der mange fordele ved en sådan ordning, men usikkerheden om fremtidige forhold gør det meget vanskeligt at foretage en prisgodkendelse for et fremtidigt tidsrum. Erfaringerne med forhåndsprisgodkendelser er sparsomme, men det er imidlertid sandsynligt, at forhåndsprisgodkendelser i nogle situationer vil kunne hjælpe til at løse transfer pricing sager. OECD vil derfor overvåge brugen af forhåndsprisgodkendelser, samt tilskynde til en ensartet praksis i de lande, der vælger at etablere en ordning med disse godkendelser.

I Danmark er der efter lov om bindende forhåndsbesked mulighed for at anmode om en bindende forhåndsbesked om eksempelvis et koncernselskabs konkrete interne afregningsvilkår. En bindende forhåndsbesked binder imidlertid alene de danske skattemyndigheder og der er endnu ikke en tilsvarende adgang til at opnå en bi- eller multilateral transfer pricing aftale.

Muligheden for at opnå en bindende forhåndsbesked om interne afregningsvilkår har endnu ikke været anvendt undtagen for så vidt angår prisfastsættelsen ved overdragelse af aktiver. Dette skyldes formentlig dels at der har været begrænset opmærksomhed omkring transfer pricing spørgsmål, samt at en bindende forhåndsbesked om eksempelvis den løbende prisfastsættelse for en serviceydelse kan have